

Obisk predstavnikov CIC in FACE v Albaniji

Na povabilo oziroma prošnjo Albanske lovske zveze (ALZ) za pomoč smo se s podpredsednikom CIC dr. Imrichom Šubo in predsednikom CIC Foruma za srednjo in vzhodno Evropo Tonijem Vrščajem sredi marca odpravili na pot, da bi jim pomagali pri njihovih prizadevanjih za ponovni začetek lova. Njihova vlada je namreč pred dvema letoma uvedla popolno prepoved lova, ki jo namerava podaljšati še za pet let. Neposreden povod za to je bil članek, objavljen v mednarodno priznani reviji

Sestanek v prostorih Albanske lovske zveze (ALZ); od leve dr. Imrich Šuba, Toni Vrščaj, inž., sekretar ALZ Temi Peri, koordinatorka Ana Taga, prof. dr. Anesti Postoli in predsednik nacionalnega sveta ALZ Enton Mele.

vse prostoživeče živali, tudi divjad, so last države. Po njihovi oceni v zadnjih dveh letih prepoved ni prav nič spremenila stanja populacij, pa tudi predvidena sprememba nadzora ni bila uresničena. V tem času je ministrstvo za izobraževanje ustanovilo še eno lovsko zvezo, ki naj bi začela z izobraževanjem lovcev, kar vnaša le zmedo in ruši vloge ter naloge njihove zveze. Zato so naslednji dan pred uradom predsednika vlade organizirali demonstracije lovcev iz vseh delov države, ki se jih je udeležilo okrog 2.500 lovcev, s seboj so privedli tudi veliko svojih lovskih psov. Demonstracije so bile dobro organizirane in so ob spremljanju več novinarjev različnih tiskanih medijev in dveh televizijskih hiš potekale mirno. Minister za okolje, pri katerem smo imeli še isti dan dogovorjeni sestanek, ga je prav zaradi demonstracij odpovedal.

Popoldne smo se v parlamentu sestali s predsednikom parlamentarnega odbora za okolje Eduardom Shalsijem, ki nam je ob uvedbi prepovedi lova predstavil cilje vlade in priznal, da jih niso uspeli uresničiti. Predvideli so tudi pripravo informacijskega sistema za izdajo lovskih dovoljenj in nadzor nad izvajanjem lova. Prav tako naj bi v tem času poskrbeli za spremljanje prostoživečih živalskih vrst, ki so ga predpisali z uredbo, niso pa predvideli metod in sredstev za njegovo izvedbo. Toda po njegovem mnenju je po dveh letih v naravi opaziti bistveno več ptic, kar naj bi bil predvsem rezultat dvehletne prepovedi lova.

V daljšem pogovoru smo mu predstavili naš pogled na lov in lovstvo ter primere dobre prakse s tega področja, še posebno pa poudarili, da je dobro urejen lov orodje za smotno upravljanje z naravnim virom

zajec in ptice, med njimi predvsem selivske (migratorne) vrste. Velika divjad živi samo v nekaterih, predvsem odročnih območjih države, in še to so v glavnem le srnjad, divji prašiči in nekaj gamsov. V albanskih gorah, ki zavzemajo kar sedemdeset odstotkov celotne površine, pa živijo tudi medvedi in še vedno balkanska podvrsta evrazijskega risa (*Linx linx martinoi*). Zanimivo je tudi, da imajo lovci v državi okrog 180.000 lovskih pušk, pri čemer so to zgolj šibrenice; risanice lahko kupijo le s posebnim dovoljenjem in jih ne smejo uporabljati za lov. Ker lastništvo lovske puške ni vezano na lovski izpit in status lovca, imajo tam relativno veliko nelegalnega lova, k čemur precej prispeva tudi slab nadzor pristojnih državnih organov.

V razgovoru so povedali, da je v minulih dveh letih večina lovcev spoštovala prepoved lova, ocenjujejo pa, da bi podaljšanje ukrepa spoštovalo bistveno manj lovcev. Prav tako bi bil s podaljšanjem prepovedi ogrožen obstoj njihove lovske zveze, saj lovci prav od nje pričakujejo, da bo spet uredila legalen lov. V Albaniji lovstvo spada v resor njihovega ministrstva za okolje,

Predsednik albanskega parlamentarnega odbora za okolje Eduard Shalsi

National Geographic na temo pobojev ptic selivk na njihovi poti iz severa prek Albanije in naprej vse do Egipta. Ker vlada ni bila sposobna uvesti takojšnjega ustreznega nadzora, se je leta 2013 odločila za dvehletni moratorij.

Po prihodu v Tirano smo imeli najprej sestanek v prostorih njihove lovske zveze, na katerem so nas generalni sekretar Temi Peri, predsednik njihovega nacionalnega sveta Enton Mele in trije člani upravnega odbora podrobneje seznanili s situacijo v njihovi organizaciji in s prizadevanji za ponoven začetek lova.

Lovsko zvezo Albanije so ustanovili leta 1950. V

njenem članstvu je vseh 61 lovskih združenj, katerih lovišča sledijo teritorijem občin in združujejo okoli petnajst tisoč lovcev. Le-ti lahko kupijo tudi lovsko dovoljenje (licenco), ki jim omogoča lov po celotnem območju države, ne le v svojem lovišču, vendar se morajo pred lovom obvezno javiti na policiji in po končanem lovu tudi prijaviti uplenjeno divjad. ALZ je včlanjena v Združenje evropskih lovskih zvez – FACE in Mednarodni svet za lovstvo in ohranitev divjadi – CIC. Resnici na ljubo pa je treba napisati, da v obch mednarodnih zvezah niso posebno aktivni. V Albaniji so glavna lovna divjad poljski

– divjadjo. Predlagali smo mu, naj na Albansko lovsko zvezo prenesejo določena javna pooblastila, kot lastniki divjadi pa prevzamejo predvsem nadzorno vlogo. Z našimi predlogi se je strinjal in dogovorili smo se, da bo ALZ pripravila nov predlog zakona o divjadi in lovstvu, ki ga bo kot predsednik parlamentarnega odbora posredoval v proceduro za sprejem. Zapisati moram, da smo bili vsi trije člani naše delegacije zelo zadovoljni s končnim dogovorom, saj je bila to lepa priložnost za uveljavljanje in preureditev njihovega lovstva in tudi njihove lovske zveze. Naši albanski kolegi pa niso delili našega mnenja; menili so namreč, da nas je predsednik parlamentarnega odbora za okolje s takimi zaključki želel predvsem pomiriti in ne verjamejo, da bo izpolnil

Pogled na laguno v narodnem parku Divjake

Stara ribiška hiša in past za lov rib v narodnem parku Karavasta - Divjake

obljubo. Ne glede na to smo se dogovorili, da jim bomo pri pripravi osnutka novega zakona, ki bo moral biti tudi usklajen z evropsko zakonodajo, vsekakor pomagali.

Po sestanku smo odpotovali v slabih sto kilometrov oddaljeni kraj Lushnje, kjer smo imeli sestanek z vodstvom in približno tridesetimi predstavniki tamkajšnjih lovcev. Predstavili so nam vse težave, ki bi se pojavile v njihovem okolju ob nadaljnjem podaljšanju prepovedi lova. Predvsem so opozorili na nenadzorovan razmah nelegalnega lova, ki ga, po njihovem mnenju, ne

bo več mogoče nadzorovati. Tudi njih smo seznanili z dogovorom s predsednikom parlamentarnega odbora za okolje Shalsijem in obljubili vso potrebno pomoč obeh naših mednarodnih organizacij pri pripravi besedila zakona.

Nato je sledil odhod v hotel v kraju Divjake, ki je v Nacionalnem parku Karavasta z eno največjih lagun v Sredozemlju in je zavarovan tudi po Ramsarski konvenciji (konvencija o mokriščih mednarodnega pomena). Tudi večerja je minila v razgovorih s predsednikom njihovega združenja in člani upravnega

odbora LZ Albanije ob razlagi organizacije naše zveze in trajnostnega upravljanja z divjadjo. Naslednje jutro so nas peljali na kratek ogled lagune parka, ki je eno zadnjih gnezdišč dalmatinskega pelikana (*Pelecanus crispus*) v Evropi. Gre za največjo evropsko ptico in eno največjih ptic letalk v svetovnem merilu, saj njegovo telo meri v dolžino od 160 do 183 centimetrov, težak je od 7,25 do 15 kilogramov in razpon peruti meri od 290 do 345 centimetrov. Zelo občutljiv je za vznemirjanje med gnezdenjem in v takem primeru zelo hitro za-

pusti gnezdo. Zato so okrog otoka, na katerem gnezdi, ponoči in podnevi razporejeni nadzorniki, ki odganjajo predvsem lokalne ribiče, ki radi in pogosto lovijo ribe v laguni. Tudi mi smo ptice opazovali iz velike oddaljenosti, saj so pelikani že gnezdili. V neposredni bližini njihovega naravnega otoka so jim v okviru mednarodnega projekta postavili nov, umeten otok, ki pa ga kljub relativno veliki gostoti niso sprejeli in še vedno gnezdijo le na svojem naravnem. Lani je tamkaj gnezdiło 46 parov, ki so uspešno vzredili okrog štirideset mladičev. Nacionalni park je tudi pomembna točka na jadranski selitveni poti in se v njem stalno ali občasno zadržuje 210 vrst ptic; med njimi kot zanimivost tudi nekaj sto flamingov. V NP Karavasta - Divjaki živi še dvanajst vrst sesalcev in šestnajst vrst plazilcev.

Po natančnejšem ogledu parka smo odpotovali v pristaniško mesto Durres, kjer smo imeli še zadnji sestanek s predstavniki njihovega območnega lovskega združenja, ki se ga je udeležil tudi komandir regionalne policije, s katero lovci dobro sodelujejo.

Srečko Žerjav